

Nr. 1884
van het arrest

Nr. 363 P 2002
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

gepensioneerde
geboren te
wonende te

- beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

A. in de loop van 1991 en 1992 en vastgesteld op 11 februari 1992 :

Als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven.

Op het onroerend goed gelegen te
gekadastrerd of geweest zijnde

eigendom van :

wonende te gepensioneerde, geboren te op en

Gelegen volgens gewestplan in een landbouwgebied, een oude boerderijwoning te hebben verbouwd tot een woonhuis;
zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en vanaf 11/2/1992 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65°1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw - thans art. 68°1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw;

de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000,- Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

B. te tussen 11 februari 1992 en de dag der dagvaarding :

Bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - thans art. 71 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 11/2/1992 zoals bekrachtigd door de burgemeester gemachtigde ambtenaar d.d. 13/2/1992, dit werk of die handelingen te hebben voortgezet;

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 13.04.1999,
en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen : 3.270 frank. De Bewaarder (get.)

eigendom van krachtens een akte van openbare
aankoop d.d. 14 juli 1969, ontvangen op 22 juli 1969, door
notaris te

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 28 januari 2002 door BEKLAAGDE tegen al de beschikkingen
- 29 januari 2002 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 15 januari 2002 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13de kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

De feiten met betrekking tot de instandhouding zoals voorzien in de inleidende dagvaarding, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt vanaf het laatste feit: 19 maart 1999.

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Stelt vast dat deze feiten werden gepleegd voor 01.01.2002.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 12 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen (x200) en alzo gebracht op 2.400 euro of een vervangende gevangenisstraf van negentig dagen.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 103,97 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

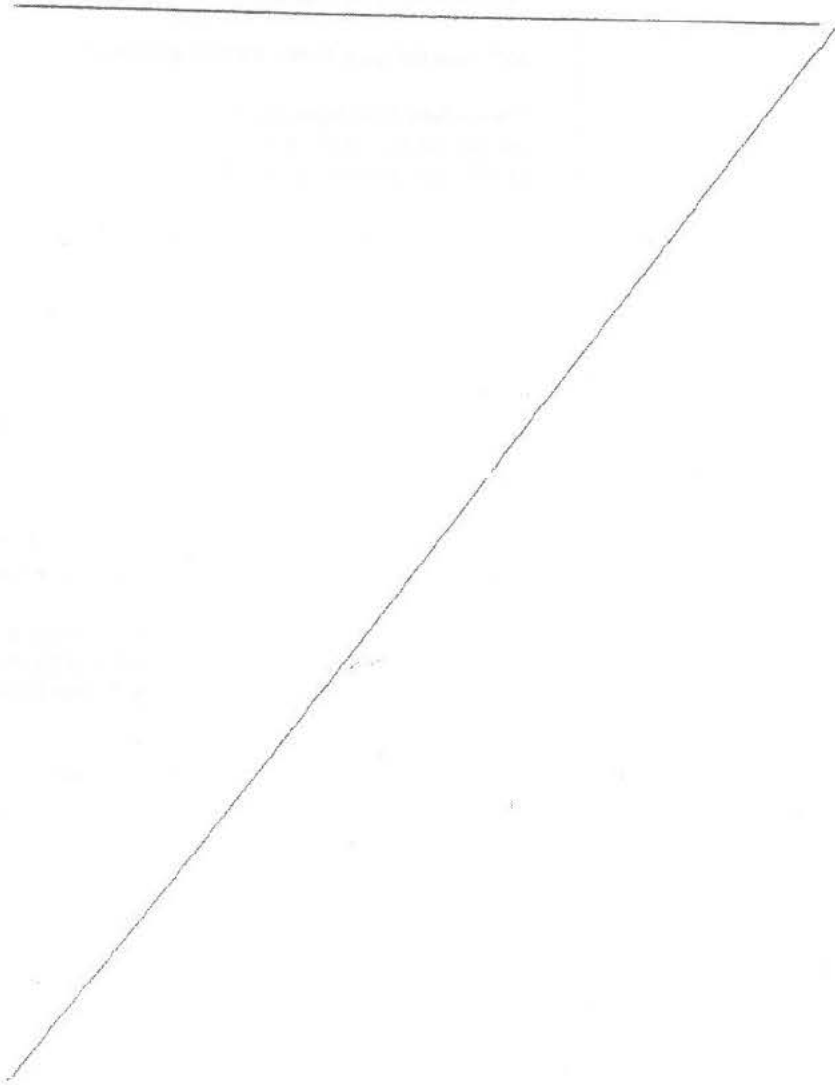
*** *** ***

Beveelt het herstel in de vorige staat, d.w.z. de complete afbraak van de herbouwde woning en dit binnen de zes maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagde daarenboven tot een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten dienen geactualiseerd en aangepast aan het decreet van 18 mei 1999, zoals terecht gedaan door de eerste rechter, alsmede aan het decreet van 4 juni 2003 en dat de tijdsbepaling der feiten dient gepreciseerd te worden als volgt:

" A.

1. voor de oprichting: tussen 1 januari 1992 en 11 februari 1992 op niet nader te bepalen datum
2. voor de instandhouding: vanaf 11 februari 1992 tot 19 maart 1999"

en

"B. vanaf 1 juli 1994 tot 31 december 1994".

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de beklaagde hiervan in kennis werd gesteld en de gelegenheid heeft gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen;

Overwegende dat de verjaring der strafvordering met betrekking tot de feiten zoals omschreven onder de tenlastelegging B nog niet bereikt is (rechtsgeldige stuiting door het exploit van inleidende dagvaarding d.d. 7 april 1999);

Overwegende dat ingevolge het recente decreet van 4 juni 2003 dat onmiddellijk van toepassing is de feiten van instandhouding in deze zaak niet meer strafbaar zijn nu de wederrechtelijke constructie niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, geen onaanvaardbare hinder voor de omwonenden veroorzaakt en geen ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van

aanleg (zie beslissing van de bestendige deputatie van de provincie d.d. 2 oktober 2003);

Dat derhalve er geen misdrijf van instandhouding is en beklaagde uit dien hoofde dient ontslagen van elke rechtsvervolging;

Overwegende dat de voorzetting van de werken in strijd met het bevel tot staken bewezen wordt door de verklaring van de beklaagde d.d. 2 juni 1998 (stuk 57);

Overwegende dat de feiten van oprichting en de feiten van verder zetten van de werken in strijd met het bevel tot staken de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken;

Overwegende dat bij het aanvankelijk PV van 11 februari 1992 werd vastgesteld dat de bouwwerken al opgericht waren en dat volgens verklaring van beklaagde hij er "vier jaar geleden" dus in 1988 aan begonnen was; dat anderzijds uit de foto's in het strafdossier blijkt dat men nog volop bezig was aan de afwerking; dat derhalve geredelijk moet worden aangenomen dat de laatste dag waarop het misdrijf van oprichting gepleegd werd samenvalt met de dag der vaststellingen, nl. 11 februari 1992;

Overwegende dat nu oprichting en verder zetten van de werken in strijd met het bevel tot staken uiting zijn van eenzelfde voortgezet misdrijf, derhalve de strafvordering i.v.m. de feiten van oprichting niet verjaard is (zie hoger);

Overwegende dat inmiddels de toestand volledig geregulariseerd is;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn blanco strafregister, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, het feit van de regularisatie, aan beklaagde, die hiertoe zijn instemming heeft betuigd en in de wettelijke voorwaarden verkeert, het voordeel van de opschorting voor een termijn van een jaar wordt verleend;

Dat beklaagde hierdoor in de toekomst zal aangespoord worden zich te houden aan de regels van de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw;

Overwegende dat gelet op de volledige regularisatie de herstellvordering zonder voorwerp geworden is;

OM DIE REDENEN

HET HOF

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 3, 7 strafwetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 99, 146, 147, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000 en art. 7, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Wijzigend,

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Stelt vast dat de feiten sub A met betrekking tot de instandhouding niet meer strafbaar zijn;

Ontslaat beklaagde voor deze feiten van alle rechtsvervolging;

Stelt vast dat de verjaring van de strafvordering met betrekking tot feiten sub A wat betreft de oprichting en met betrekking tot de feiten sub B zoals geactualiseerd en gepreciseerd nog niet is bereikt;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A met betrekking tot de oprichting en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Stelt vast dat deze feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van EEN JAAR;

Verklaart de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp;

Legt aan de beklaagde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

de kosten:

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 261,95 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden en bewezen verklaarde feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te
ANTWERPEN op
NEGENTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier